

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در گرانما ارگان کمیته مرکزی حزب کمونیست کوبا
نویسنده: رائل آنتونیو کاپوت
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: عثمان حیدری
۲۶ مارچ ۲۰۲۵

شکست جنگ چندوجهی: اکنون چه پیش خواهد آمد؟

بدون تأمین مالی، خوان گوایدو، ماریا کورینا ماچادو، لنوپولدو لویز و همراهانشان، ضدانقلاب کوبانی و هزاران سایت دیجیتال بی‌وطن وجود نداشتند.

تا چند ماه پیش و برای سال‌ها، دولت ایالات متحده مهاجرت‌های غیرقانونی از کوبا، ونزوئلا و نیکاراگوئه به سمت امریکا را تشویق می‌کرد.

دستکاری در مهاجرت با اهداف سیاسی، بخشی جدایی‌ناپذیر از جنگ چندوجهی و نامتقارن بوده و به‌عنوان سلاحی علیه مخالفان و اشنگتن بی‌حدوحصر به کار گرفته شده است.

بالین‌حال، از زمان ورود دونالد ترامپ به کاخ سفید، وعده‌های ضد مهاجرتی که در کارزار انتخاباتی خود داده بود، به شکلی افراطی اجراء شدند.

اکنون در خیابان‌های چندین شهر آمریکا، مهاجران ونزوئلایی «شکار» شده و به سلولی در مرکز بازداشت تروریسم (Cecot)، که به «ابرزدان» السالوادور نیز معروف است، فرستاده می‌شوند.

حتی صحبت از یک فرمان اجرائی در حال بررسی از سوی رئیس‌جمهور آمریکا مطرح است که بر اساس آن، کوبا، نیکاراگوئه و ونزوئلا در فهرست قرمز قرار می‌گیرند و صدور هرگونه ویزا برای شهروندان این کشورها به‌منظور ورود به آمریکا ممنوع خواهد شد.

چه چیزی در ماه‌های اخیر تغییر کرده است؟ آیا دولت فعلی واشنگتن از جنگ کثیف علیه کسانی که آن‌ها را دشمنان خود در قاره معرفی کرده، دست کشیده است؟

ممکن است برای برخی این‌گونه به نظر برسد. مگر نه این که بودجه USAID، NED و سایر سازمان‌های پوششی سیا که از «اپوزیسیون» در کشورهای دیگر حمایت می‌کردند، مسدود شده است؟

مبالغ دریافتی توسط عوامل ایجاد آشوب در سطح جهانی به میلیاردها دلار می‌رسد. فقط در سال‌های ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴، این سازمان فدرال حدود ۱.۷ میلیارد دلار برای امریکای لاتین و کارائیب پول پرداخت کرده است.

در سال مالی ۲۰۲۴، علیه کوبا، ۵۰ میلیون دلار برای تأمین مالی برنامه‌های «تغییر رژیم» در این جزیره تصویب شد. NED به ۵۴ سازمان ضدکوبائی کمک کرد، دانشگاهیان و روزنامه‌نگاران را جذب کرد تا به بهانه «اصلاحات دموکراتیک» محتواهای جهت‌دار را در شبکه‌های اجتماعی منتشر کنند.

نبود این پول، ساختار عظیم، مخرب، انگلی و فاسد براندازانه‌ای را که سال‌ها بدون ترحم به مردم کوبا، ونزوئلا و نیکاراگوئه آسیب رسانده بود، در معرض خطر قرار داده است.

بدون این بودجه، نه خوان گواپدو، نه ماریا کورینا ماچادو، نه لئوپولدو لویز و همراهانشان، نه ضدانقلاب کوبائی، نه هزاران سایت دیجیتال بی‌وطن و نه رادیو و تلویزیون مارتی وجود نخواهند داشت. اکنون پول آن‌ها قطع شده است.

تغییر سیاست؟

جنگ چندوجهی نامتقارن، سیاست «فشار حداکثری» را به‌ویژه در حوزه اقتصادی هماهنگ می‌کند. مجریان این سیاست حملاتی را سازماندهی می‌کنند تا اعتبار و شهرت دولت‌های «دشمن» را تخریب کنند و به‌عنوان یکی از نتایج اصلی، مهاجرت غیرقانونی گسترده به ایالات متحده را تحریک کنند.

همه چیز بخوبی به هم مرتبط است: کمپین‌های رسانه‌ای خروج غیرقانونی را در میان ناامیدی ایجادشده توسط کمبودها و اثرات جنگ شناختی تشویق می‌کنند؛ درحالی‌که مهاجرت به‌عنوان ابزاری برای نمایش در رسانه‌ها استفاده می‌شود تا نشان داده شود مردم از «دیکتاتوری‌های وحشیانه» فرار می‌کنند.

اما این برنامه «درخشان» شکست خورده است. کوبا، ونزوئلا و نیکاراگوئه همچنان پابرجا هستند و منابع مالی آمریکا دیگر جریان ندارد. پولی در کار نیست، چه برسد به هدر دادن آن در پروژه‌هایی که هیچ نتیجه‌ای ندارند.

اما نباید فریب بخوریم. آنچه شاهد آن هستیم، بازنگری در ستراتیژی است. برای آن‌ها، استفاده از شرکت‌های بزرگ، غول‌های ارتباطات و اطلاعات، صاحبان اینترنت و شبکه‌های اجتماعی برای «عملیات نظامی حمایت از اطلاعات» (MISO) به‌مراتب سودآورتر و مؤثرتر است.

MISO اصطلاحی است که امروزه پنتاگون و سرویس‌های ویژه آمریکا برای تأثیرگذاری بر مخاطبان خارجی به کار می‌برند. این مفهوم، طیف وسیعی از عملیات را در بر می‌گیرد: از «کمپین‌های مطبوعاتی» و دستکاری اطلاعات گرفته تا عملیات روانی و جنگ نامتقارن.

دیگر نیازی به واسطه‌ها ندارند؛ تجربه کافی را کسب کرده‌اند. سال‌هاست که از صنعت بزرگ سرگرمی، از جمله هالیوود، برای جنگ فرهنگی استفاده کرده‌اند.

اکنون، به‌طور مستقیم از طریق پلتفرم‌های بزرگ فناوری، فعالان مروج «دموکراسی» و سایرین—چه آگاهانه و چه ناآگاهانه—برای شرکت‌هایی مانند اپل، مایکروسافت، آلفابت و متا کار خواهند کرد؛ در واقع، برای منافع قدرت امریکائی.

این غول‌های رسانه‌ای به «منتخبان» خود امکان دیده شدن خواهند داد، برایشان مشترکین و مزارع ربات فراهم خواهند کرد و الگوریتم‌هایشان را به‌گونه‌ای دست‌کاری خواهند کرد که به نفع آن‌ها باشد.

این یک تجارت بزرگ است که در آن شرکت‌ها پول درمی‌آورند و مراکز سایبری، اینفلوئنسرها و قاتلان دیجیتال محتوای تولیدشده در آزمایشگاه‌های براندازی را به پول تبدیل می‌کنند.

هدف، به حداکثر رساندن کنترل بر جریان پول اختصاص‌یافته به جنگ ترکیبی است، درحالی‌که فشار اقتصادی و مالی بی‌سابقه‌ای علیه دشمنان و اشننگتن اعمال می‌شود.

آن‌ها به دنبال بستن راه‌های مهاجرت قانونی و غیرقانونی هستند تا در داخل کشورهای «دشمن» یک «دیگ فشار» ایجاد کنند که به اعتراضات گسترده و هرج‌ومرج منجر شود؛ شرایطی که بتوان آن را به‌عنوان بهانه‌ای برای «کمک‌های بشردوستانه» مطرح کرد.

فراموش نکنیم که هدف اصلی این نوع جنگ نامتقارن، ایجاد وحشت، بی‌ثباتی و شوک است. خلاصه این که، ایجاد هرج‌ومرج و هموار کردن مسیر برای ورود تفنگداران بحری امریکا، با کمترین تلفات ممکن.

[۲۵ مارچ ۲۰۲۵](#)